

РЕШЕНИЕ

№ 6538

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разгледа дело номер **8724** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 – чл. 298 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 23554/26.07.2024 г. на АССГ от В. Н. С. и М. Т. С., в лично качество и в качеството им на представители на малолетните деца З. В. Н., К. В. Н. и Н. В. Н., против Постановление от 13.06.2024 г. на държавен съдебен изпълнител /ДСИ/ при СРС. Иска се отмяната му като незаконосъобразно.

Административен съд София град, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С молба вх. № 14172/18.04.2024 г. / л. 2 от изп. д. № 818/2024 г. на СРС/ жалбоподателите са поискали от ДСИ: опис на общинските жилища, находящи се в [населено място], ж.к „Л.“, [жилищен адрес] и ап. 550; насрочване и извършване на въвод в общински жилища, находящи се в [населено място], ж.к „Л.“, [жилищен адрес] и ап. 550; запечатване на общински жилища, находящи се в [населено място], ж.к „Л.“, [жилищен адрес] и ап. 550. Като изпълнително основание е посочена и представена Заповед № РЛН22-РД66-10/01.03.2022 г. на кмета на район „Л.“, Столична община за настаняване на жалбоподателите в общинско жилище, находящо се в@@@6@[жк], бл. № 464, вх. Б, ет. 5, представляващо ап. 549 и ап. 550 /л. 3 от изп. д. № 818/2024 г. на СРС /.

С Резолюция от 13.06.2024 г. на ДСИ /л. 20/, имаща характер на постановление, е оставено без уважение искането на жалбоподателите за извършване на поисканите изпълнителни действия.

С допълнително изложени мотиви /л. 9 от настоящото дело/ ДСИ при СРС е посочил, че се касае за отказ на кмета на район „Л.“, Столична община да извърши настанителна процедура. Последният се явява длъжник по изпълнение на незаместимо задължение. По арг. от чл. 290 АПК за виновно неизпълнение органът по изпълнението (в случая ДСИ) налага глоби на съответните длъжностни лица. Подобно искане обаче не отправяно. Извършването на поисканите изпълнителни действия е недопустимо, тъй като се отнасят до незаместимо задължение на кмета на район „Л.“, Столична община.

На основание чл. 297, ал. 1 във връзка с чл. 234, ал. 1 АПК жалбата се разглежда в закрито съдебно заседание.

Според разпоредбата на чл. 294 АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Съгласно чл. 295 АПК право на жалба имат страните в производството по изпълнението, както и третите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати от него. В случая жалбоподателите са страна в изпълнителното производство – чл. 274, ал. 1 АПК. Жалбата е подадена в срока по чл. 296, ал. 1 АПК, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място съдът счита, че не е категорично доказано, че заповед № РЛН22-РД66-10/01.03.2022 г. на кмета на район Л., Столична община за настаняване на жалбоподателите в общинско жилище е влязла в сила и представлява годно изпълнително основание. Същата не е представена с необходимата заверка от издателя ѝ. От Определение № 5192/16.06.2023 г. по адм. д. № 4815/2023 г. на АССГ се установява, че е издадена Заповед № РЛН23-РД66-1/13.01.2023 г. на кмета на район „Л.“ Столична община, с която жалбоподателите на настанени в общинско жилище, находящо се в@@@14@[жк], бл. № 006, вх. Б, ет. 13, ап. 70, като въз основа на заповедта е сключен безсрочен договор за наем. Налице е последваща настанителна заповед, която дерогира действието на предходната от 01.03.2022 г .

Дори да се приеме, че заповед № РЛН22-РД66-10/01.03.2022 г. на кмета на район „Л.“, Столична община представлява годно изпълнително основание по чл. 268, т. 1 АПК, съдът счита, че правилно ДСИ при СРС е оставил без уважение искането на жалбоподателите, обективизирано в молба вх. № 14172/18.04.2024 г.

Изпълнителното производство по АПК възприема разграничаването на замесими и незамесими задължения, като има съществена разлика между изпълнението срещу административни органи и изпълнението срещу граждани и организации. Безспорно длъжник по изпълнението на заповед № РЛН22-РД66-10/01.03.2022 г. е кметът на район „Л.“, а орган по изпълнението се явява ДСИ при СРС- арг. чл. 271, ал. 1, т. 2 АПК.

Съгласно чл. 289 АПК, замесими задължения на административни органи се изпълняват за тяхна сметка от вискателя въз основа на постановление на съдебния изпълнител. Разпоредбата на чл. 290, ал. 1, изр. 1 АПК урежда изпълнение на незамесими задължения на адм. орган- при виновно неизпълнение органът по изпълнението налага на длъжностните лица, изпълняващи функциите на държавен орган, глоба от 50 до 1200 лв. седмично до изпълнение на задължението за определено действие.

Административноправните задължения, извършването на които зависи единствено от волята на длъжника и не може да бъдат извършени от друг субект, са незамесими задължения. С молба от 18.04.2024 г. от органа по изпълнение е

поискано изпълнението на незаместими задължения на кмета на район „Л.“. При неизпълнение на незаместими задължения от административен орган- длъжник, съдебният изпълнител има правомощие да наложи глоба и то само ако установи, че неизпълнението се дължи на виновно поведение на длъжностно лице. Това правомощие представлява изпълнителен способ, който се осъществява по инициатива на вискателя, а не на органа на изпълнение. Т. искане до ДСИ жалбоподателите не са отправяли. Органът по изпълнението е обвързан с процесуалното искане на вискателите и следва да предприеме действия съобразно същото. Той няма правомощието служебно да определя изпълнителния способ. С оглед посоченото, жалбата следва да бъде оставена без уважение, като на основание чл. 298, ал. 4 АПК решението не подлежи на обжалване.

По изложените съображения, Административен съд София град, II отделение, 24 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 23554/26.07.2024 г. на АССГ от В. Н. С. и М. Т. С., в лично качество и в качеството им на представители на малолетните деца З. В. Н., К. В. Н. и Н. В. Н., против Постановление от 13.06.2024 г. на държавен съдебен изпълнител при Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :